

គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ទន្លេសាប
Tonle Sap Technology Demonstrations for Productivity Enhancement (TSTD)
ADB TA 7305-CAM

សៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេស

ផលិតកម្មបណ្តុះឱ្យតម្រើង

រៀបរៀងដោយ:

លោក សាន ឆក

អ្នកជំនាញការប្រាស្រ័យព័ត៌មានកសិកម្ម

ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២

ទូរស័ព្ទ

០១២ ៩៥៦ ២០៧

អ៊ីម៉ែល

san_chhork@yahoo.com

តារាងមាតិកា

១.	សេចក្តីផ្តើម	២
២.	លក្ខណៈរូបសាស្ត្ររបស់ផ្សិតចំបើង	២
៣.	វដ្តរបស់ផ្សិតចំបើង	២
៤.	កត្តាអាកាសដែលសមស្របដល់ការបណ្តុះផ្សិតចំបើង	៣
	៤.១. សីតុណ្ហភាព (កំដៅ)	៣
	៤.២. សំណើម	៣
	៤.៣. ពន្លឺ	៣
	៤.៤. ប៉េហាស្ត	៣
	៤.៥. អាកាសធាតុ	៤
	៤. ៥. ទឹក	៤
៥.	បច្ចេកទេសក្នុងការបណ្តុះផ្សិតចំបើង	៤
	៥.១. វត្ថុធាតុដើមដែលអាចយកមកបណ្តុះផ្សិតចំបើង	៤
	៥.២. សំភារៈដែលទាក់ទងការបណ្តុះផ្សិតចំបើង	៥
	៥.៣. ការជ្រើសរើសទីកន្លែងសំរាប់បណ្តុះផ្សិតចំបើង	៥
	៥.៤. ការរៀបចំដីធ្វើរងបណ្តុះផ្សិតចំបើង	៦
	៥.៥. ការត្រាំចំបើង	៧
	៥.៦. របៀបម្សៅចំបើងលើរង	៧
	៥.៧. របៀបរោយជីបំប៉ន និងរោយមេផ្សិតលើរង	៨
	៥.៨. ការដុតរងផ្សិតចំបើង	៨
	៥.៩. ការគ្របរងផ្សិតចំបើង	៩
៦.	ការប្រមូលផលផ្សិតចំបើង	១១
	៦.១. ពិនិត្យទ្រង់ទ្រាយរបស់ផ្សិតចំបើង	១១
	៦.២. របៀបបេះផ្សិតចំបើង	១១

ការបណ្តុះផ្សិតចំប៉ើង

១. សេចក្តីផ្តើម

ផ្សិតចំប៉ើងជាប្រភេទបន្លែដែលមានតំលៃខ្ពស់នៅលើទីផ្សារ ហើយអ្នកបរិភោគផ្សិតនេះក៏មានចំនួនច្រើនប៉ុន្តែ អ្នកផលិតនៅមានចំនួនតិច ដោយសារតែបច្ចេកទេសបណ្តុះផ្សិតចំប៉ើងមានកំរិតទាបនៅឡើយ ហើយនៅតាមទីផ្សារក៏ពុំមានផលិតផលផ្សិតចំប៉ើងគ្រប់រដូវផងដែរ ។

២. លក្ខណៈរូបសាស្ត្ររបស់ផ្សិតចំប៉ើង

❖ ផ្សិតចំប៉ើងជាដំណាំជំពូកបាក់តេរី ៖

- ផ្សិតចំប៉ើងលូតលាស់នៅលើអំពុករុក្ខជាតិរលួយផុយដែលមានកំដៅសមស្រប
- ឈ្មោះវិទ្យាសាស្ត្រ Baridiomycetes

៣. វដ្តជីវិតផ្សិតចំប៉ើង

- ផ្សិតចំប៉ើងជារុក្ខជាតិដែលកើតចេញពីគ្រាប់ស្ព័ររបស់ផ្តាផ្សិតដែលរីកហើយវាត្រូវបានខ្យល់បក់បោកមកធ្លាក់កន្លែងដែលសមស្រប ដូចជាមានសំណើម និង កំដៅរួមជាមួយបរិយាកាស និងដីជាតិក៏វាបំបែកខ្លួនជាសរសៃពីងពាង រួចមកក៏ក្លាយជាផ្សិតតែម្តង ។

❖ ដំណាក់កាលនៃការកើតជាផ្សិត

១. សរសៃពីងពាង ឬឫសផ្សិត

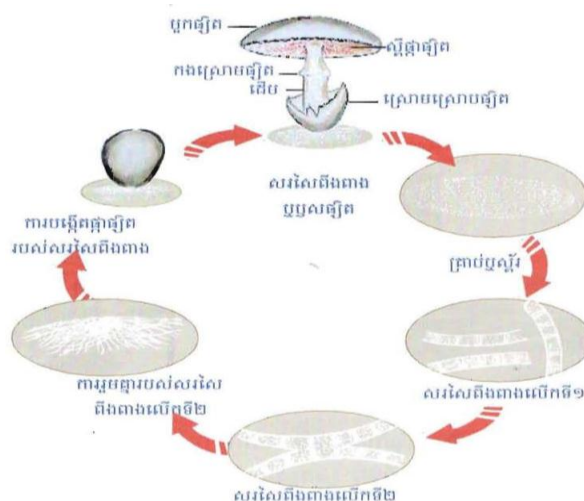
២. គ្រាប់ ឬ ស្ព័រ

៣. សរសៃពីងពាងលើកទី១

៤. សរសៃពីងពាងលើកទី២

៥. ការរួមគ្នារបស់សរសៃពីងពាងលើកទី២

៦. ការបង្កើតផ្តាផ្សិតរបស់សរសៃពីងពាង

រូបលេខ១: វដ្តនៃការដុះរបស់ផ្សិត

៤. កត្តាអាកាសធាតុដែលសមស្របដល់ការបណ្តុះផ្សិតចំប៉ើង

៤.១. សីតុណ្ហភាព (កំដៅ) ៖

១. សរសៃពីងពាង ឬគ្រាប់ស្ពឺរផ្សិតចំប៉ើងដុះបានគឺកំដៅពី ៣៨-៤០អង្សាសេ ក្រោយពីគ្របរយៈពេល៣ថ្ងៃ។
២. សរសៃពីងពាងស្រូបយកជីវជាតិពីវត្ថុបណ្តុះ និង ដើម្បីបង្កើតជាផ្កាផ្សិតក្នុងកំដៅពី ៣៥-៣៨ អង្សាសេ ចាប់ពីថ្ងៃទី៣ ដល់ ថ្ងៃទី៦។
៣. ផ្កាផ្សិតចំប៉ើងរស់បានច្រើនគឺក្នុងកំដៅពី៣០-៣៥អង្សាសេចាប់ពីថ្ងៃទី៦ទៅដល់ថ្ងៃទី៨
៤. ការលូតលាស់ធំធេងរបស់ផ្កាផ្សិតក្នុងកំដៅពី ៣០-៣៣ អង្សាសេ ចាប់ពីថ្ងៃទី៨ទៅថ្ងៃទី១០ ។

សំគាល់៖ បើកំដៅលើសពីនេះផ្កាផ្សិតនឹងតូចនិងរីកលឿនខុសធម្មតា ដូច្នេះត្រូវបង្កើតបំបែករយៈពេល៥ឬ១០នាទី តែបើករណីគ្រជាក់ហួសពីនេះសរសៃពីងពាងដុះយឺត ហើយក៏បាត់ទៅវិញ ដូច្នេះត្រូវបើកគំរូបចេញដោយស្រោចទឹកកៀនៗរងផ្សិត ហើយប្រញាប់គ្របវិញដូចដើមវិញ ។

៤.២. សំណើម ៖

បង្កើតកំដៅ បើគ្មានសំណើមទេក៏គ្មានកំដៅដែរ ដូច្នេះក្រោយពីការដុតរួចត្រូវស្រោចទឹកឱ្យបានច្រើនដើម្បីជៀសវាងភាពខ្វះសំណើមហើយជួយដល់ការលូតលាស់សរសៃពីងពាងនិងការលូតលាស់របស់ផ្កាផ្សិត ប៉ុន្តែបើសំណើមច្រើនពេកនោះសរសៃពីងពាងវានឹងងាប់ទៅវិញបើមិនដូច្នោះទេ វាអាចរស់បានប៉ុន្តែផ្សិតចំប៉ើងវាតូច។

៤.៣. ពន្លឺ ៖

ផ្សិតចំប៉ើងត្រូវការពន្លឺដើម្បីលូតលាស់និងការរួមគ្នារបស់សរសៃពីងពាងដើម្បីបង្កើតជាផ្កាផ្សិត ប៉ុន្តែពន្លឺក៏មិនចាំបាច់ដល់ការលូតលាស់របស់ផ្កាផ្សិតទេពីព្រោះពន្លឺធ្វើឱ្យផ្កាផ្សិតប្តូរណ៍របស់ផ្សិតជាហេតុធ្វើឱ្យផ្សិតរលួយបាន។

៤.៤. ប៉េហាស្ក (PH) ៖

កំណត់នូវរស់ជាតិដីជូរខ្លាំង ឬតិច និងប្រែខ្លាំង ឬតិច) វាមានសារៈសំខាន់សំរាប់ដំណាំផ្សិតចំប៉ើង ពីព្រោះផ្សិតចូលចិត្តសភាពដីជូរតិចនិងប្រែតិច បើសិនដីនោះមានជាតិជូរខ្លាំង ឬប្រែខ្លាំងនោះវាធ្វើឱ្យបាក់តេរីរបស់ផ្សិតមិនអាចលូតលាស់បានហើយសរសៃពីងពាងក៏មិនអាច

ស្រូបយកចំណីអាហារនៅក្នុងដីនោះបាន ។ កំបោរសជ្ជយឱ្យដីនោះមានរស់ជាតិគឺមិនជូរពេក ឬមិនប្រៃពេកក្នុងលំដាប់ ៥-៨ ។

៤.៥. អាកាសធាតុ៖

គ្រប់ដំណាំកាលនៃការលូតលាស់របស់ផ្សិតចំបើងគឺវាត្រូវការបរិយាកាសនិងខ្យល់ដើម្បីរស់បាននិងដកដង្ហើមបាន ជាពិសេសបំផុតនៅពេលវាចេញផ្កាផ្សិត បើនៅក្នុងរងបណ្តុះផ្សិតមានកាបូនអុកស៊ីតច្រើនសរសៃពីងពាងលូតលាស់យឺត ឬមិនធ្វើការលូតលាស់តែម្តងឬក៏ផ្កាផ្សិតដែលដុះមកហើយនោះ ក៏រលួយទៅវិញជាបន្តបន្ទាប់មូលហេតុបរិយាកាសក្នុងរងបណ្តុះមានជាតិពុលច្រើន។

៤.៦. ទឹក ៖

ជាវត្ថុសំខាន់មួយក្នុងចំណោមវត្ថុសំខាន់ទាំងអស់ ដូច្នោះទឹកដែលប្រើសំរាប់បណ្តុះចំបើងដូចជា ទឹកបឹង ទឹកស្ទឹង ឬ ទឹកអណ្តូង (លូនិងស្នប់) ទឹកស្រះ ឬ ទឹកអណ្តូង (លូ និង ស្នប់) ប្រឡាយ។

ចំណាំ៖ ទឹកដែលប្រើបានគឺ ទឹកដែលពុំមានសារធាតុគីមីដូចជា សាប៊ូគ្រប់ប្រភេទលាងឧបករណ៍ផ្សេងៗ ដែលផ្ទុកជាតិគីមី។ (ទឹកនោះត្រូវនៅក្នុងលំដាប់ PH = ៦,៥-៧,៥)

៥. បច្ចេកទេសក្នុងការបណ្តុះផ្សិតចំបើង

❖ ការបណ្តុះផ្សិតត្រូវគិតដល់ចំណុចសំខាន់ៗ ដូចខាងក្រោម៖

- មេផ្សិតចំបើង
- ការធ្វើរង ឬ ត្រៀមរង
- ការរៀបចំចំបើងបណ្តុះជារង
- ការថែរក្សា ចាប់ពីក្រោយបណ្តុះរហូតដល់បានបេះផ្សិត
- ការបេះផ្សិត

៥.១. វត្ថុធាតុដើមដែលអាចយកមកបណ្តុះផ្សិតចំបើង

ជញ្ជាំងទាំងឬស ចំបើង ស្លឹកកចេកងាប់ ដើមពោតងាប់ ស្នូលគរ ឬសំបកគរ ដើមកំប្លោកងាប់ សំបកសណ្តែកបាយ ឬដើមសណ្តែកគ្រប់ប្រភេទ ។ វត្ថុទាំងអស់នេះសុទ្ធសឹងជាវត្ថុដែលមានជីវជាតិដែលធ្វើឱ្យបានទទួលផលខ្ពស់ក្នុងការបណ្តុះផ្សិត ប៉ុន្តែវត្ថុទាំងអស់នេះត្រូវតែហាលឱ្យស្ងួតជាមុនសិនទើបយកទៅបណ្តុះបាន ។

រូបលេខ២: វត្តធាតុដើមបណ្តុះផ្សិតចំបើង

៥.២. សំភារៈដែលទាក់ទងការចណ្តុះផ្សិតចំបើង

កៅស៊ូធ្លាស្លឹកស ឬស្សីបាច់ ថែបគ្រប ធុងស្រោចផ្កាឈូក ចប់កាប់ កណ្តៀរ និង កាំបិត ធុងបាញ់ ថ្នាំ ខ្សែម៉ែត្រ កំបោរស និង ដីបំប៉ន ម្សៅដំណើប មេផ្សិត ចំបើង...។ល។

៥.៣. ការជ្រើសរើសទីកន្លែងបណ្តុះផ្សិតចំបើង៖

ការជ្រើសរើសទីកន្លែងបណ្តុះដោយយោងទៅតាមរដូវកាលនិមួយៗដូចខាងក្រោម៖

ក. រដូវវស្សាគឺចាប់ពីខែមិថុនាដល់វិច្ឆិកា ការជ្រើសរើសទីកន្លែងនៅរដូវវស្សាមានការលំបាក ច្រើន ព្រោះជារដូវភ្លៀងគួរជ្រើសរើស យ៉ាងណាកន្លែងបណ្តុះនោះកុំឱ្យជាំទឹកឬលិចទឹក ឱ្យសោះ ហើយក៏ត្រូវមានទឹកស្អាតសំរាប់ ប្រើប្រាស់បានគ្រប់គ្រាន់ផងដែរ។

ខ. រដូវប្រាំងគឺចាប់ពីខែធ្នូដល់ខែឧសភា

ការជ្រើសរើសទីកន្លែងនៅរដូវប្រាំងពុំសូវមានការលំបាកឡើយឱ្យតែទីនោះមានប្រភពទឹក ស្អាតសំរាប់ប្រើប្រាស់បានគ្រប់គ្រាន់។

៥.៤. ការរៀបចំដីធ្វើរងបណ្តុះផ្សិតចំបើង

ទោះជាវដ្តវស្សាឬវដ្តប្រាំងក៏ដោយការត្រៀមមុនការបណ្តុះនេះមានកត្តាសំខាន់បំផុតដូចជា៖ ត្រូវជំរះស្មៅឱ្យបានស្អាតពង្រៀបដីឱ្យស្មើល្អដើម្បីកុំឱ្យទឹកដក់បានដីទូលមិនលិចទឹក ជាពិសេសនៅក្បែរប្រពកទឹក។ នៅក្រោមផ្ទះក៏បានដែរ(កុំឱ្យមានសត្វស្រមោចនិងកណ្តៀវ) បាចកំបោរសលើរងផ្សិតដើម្បីសំលាប់មេរោគនិងបង្កើនធាតុបាស(ដីណឺត) ៣០ក្រ/១ម៉ែត្រការេ ។

រូបលេខ៣: ការរៀបចំរង និងបាចកំបោរសលើរងបណ្តុះផ្សិត

កាប់ត្រឡប់ដីដែលបាចកំបោរសរួចហើយនោះឱ្យបានជំរៅ ១០សង្កីម៉ែត្រ(១តីក) ដោយទុកហាលថ្ងៃចោលពី ៣-៥ ថ្ងៃ ។ ធ្វើបែបនេះដើម្បីសំលាប់មេរោគនៅក្នុងដីកាលណាមេរោគស្លាប់អស់ដំណាំផ្សិតយើងក៏ពុំជួបប្រទះនឹងការរលួយដែរ។

រៀបចំលើករងសំរាប់បណ្តុះផ្សិតចំប៉ើងដែលមានទទឹង ៨ តីក បណ្តោយ ១០ ម៉ែត្រពង្រាបដី ឬ បំបែកដីដែលហាលនោះឱ្យស្មើល្អ ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការបណ្តុះផ្សិតចំប៉ើង។

រូបលេខ៤: កាប់ផ្លាកដី និងពង្រាបដី ឬ បំបែកដីដែលហាលនោះឱ្យស្មើល្អ
៥.៥. ការត្រាំចំប៉ើង

- បើត្រាំក្នុងអាងត្រូវប្រើកំបោរសរោមទៅក្នុងទឹកជាមុនសិន(កំបោរស១គក្រ/ទឹក១ម^៣ដើម្បីទឹកស្អិតនៅក្នុងលំដាប់សារជាតិពី ៦-៨ ។
- បើត្រាំទឹកស្ទឹង ឬត្រពាំងបឹងបួរ យើងពុំចាំបាច់ប្រើប្រាស់កំបោរសឡើយ

សំគាល់៖

បើទឹកជាទឹកអណ្តូងស្អប់មិនអាចយកមកស្រោចរងផ្សិតភ្លាមៗបានឡើយ យកល្អគួរតែស្តុកទឹកក្នុងពាង ឬ អាងឱ្យបានពី ២-៣ថ្ងៃជាមុនសិន ទើបអាចយកទឹកស្រោចរងផ្សិតបាន ។

ក. រដូវប្រាំង៖ ចំបើងត្រូវត្រាំរយៈពេលពី ៦-១២ ម៉ោង ដោយពុំមានការផ្លាស់ឡើយ គឺជញ្ជូនយកទៅដាក់កែ្បររងសំរាប់អនុវត្តការមូរជារង ឬ ការជាន់ជាពុម្ពម្តង ។

ខ. រដូវវស្សា៖ ចំបើងត្រូវត្រាំរយៈពេល១ម៉ោង ហើយលើកស្រង់ចេញយកមកផ្លាស់មួយយប់មុនយកទៅបណ្តុះរង ។

៥.៦. របៀបមូរចំបើងលើរង

ពង្រាយកំទេចចំបើងស្អូតលើរង ហើយធ្វើការដុតបោះបង្គោលចងខ្សែតំរងលើរងជញ្ជូនចំបើងសើមដាក់ពង្រាយតាមបណ្តោយរងបណ្តុះចាប់សង្កត់ ចំបើងមូរឱ្យណែនបន្តិចជាទទឹងរងបណ្តុះមូរទំហំប្រហែល ១ តឹក (ប៉ុនកំភួនដៃ) មានប្រវែង ៧-៨តឹក (ដោយបត់ចុង ឬគូច)។ តំរៀបចំបើងស្រូវជាស្រទាប់ៗ ចំនួន ៣ ទៅ ៤ស្រទាប់/១រងបណ្តុះ ។

រូបលេខ៥: សកម្មភាពនៃការមូរចំបើងលើរង

៥.៧. របៀបរោយដីបំប៉ន និង រោយមេផ្សិតលើរង

- បន្ទាប់ពីមូរជាន់ទី១ បានគ្រប់តាមប្រវែងរង (៨-១០ ម៉ែត្រ) ត្រូវរោយជីបំប៉ន និង មេផ្សិត
- រោយជីបំប៉ន និង មេផ្សិតលើជាន់ទី២នេះ ធ្វើដូចជាន់ទី១ ដែរ គឺរោយតាមផ្នែកកែវរខាងចុងសង្វាងនៃដុំចំប៉ើង (ឃ្លាត១-២ តីកពីចុង)។

រូបលេខ៦: សកម្មភាពការរោយជីបំប៉ន និងរោយមេផ្សិតលើរង

❖ មេផ្សិត ១កញ្ចប់ទម្ងន់ ១០០ ក្រ (១ខាំ)/១ម^២ផ្ទៃរង

នៅតំបន់ខ្លះគេនិយមរោយពាសពេញផ្ទៃរង លក្ខណៈពីរបែបនេះក៏ពុំមានជាបញ្ហាអ្វីទេ រីឯជាន់ទី៣មិនចាំបាច់រោយមេផ្សិតឡើយ។ស្រទាប់ដុំផ្សិតនេះគេនិយមមូរតម្រៀប៣-៤ជាន់ទៅតាមដុំមូរធំ ឬតូច។

❖ មេផ្សិតដែលប្រើត្រូវតែ (មានក្លិនផ្សិតចំប៉ើងមានសរសៃពីងពាងផ្សិតដុះព័ន្ធរត្មដើម)

៥.៨. ការដុតរងផ្សិត

- មូរបានសំរេចគ្រប់គ្រាន់ហើយ ត្រូវយកចំប៉ើងស្នូតមកដាក់គ្របរងបណ្តុះ រួចដុតភ្លាម ក៏បាន ឬទុក ១ថ្ងៃក៏បាន ដើម្បីបង្កើនជាតិប៉ូតាស្យូម ។
- តាមតំបន់ខ្លះគេទុកដល់ ៣ថ្ងៃ ទើបដុតបានការធ្វើបែបនេះពុំមែនជាការល្អឡើយ ព្រោះចាប់ផ្តើមពី ២ថ្ងៃឡើងទៅសរសៃពីងពាងរបស់មេផ្សិតចាប់ផ្តើមចេញមកស្រូបយកជីជាតិដែលនៅលើវត្ថុធាតុដើមរួចទៅហើយ ។
- នៅរដូវវស្សាការដុតរងមានការលំបាកដោយយើងពុំងាយរកវត្ថុធាតុដើមយកមកដុត
- មុនដុតបើវត្ថុធាតុដើមលើរងផ្សិតស្នូតពេកត្រូវស្រោចទឹកបន្តិចៗជាមុនសិន
- មុនដុតត្រូវមានឧបករណ៍ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដូចជា: ទឹក ឡាំងទឹក អំបោស ឈើវែងសំរាប់ពន្លត់ភ្លើង ។
- ពេលរងផ្សិតនេះពេញត្រូវប្រញាប់ស្រោចទឹកភ្លាមដោយស្រោចឱ្យជោត ហើយឡើងជាន់

ម្តងទៀត ។

រូបលេខ៧: ជំហាននៃការដុតរងផ្សិត

- ❖ **ហេតុផលនៃការដុតរង និង សារៈប្រយោជន៍នៃការដុតរងផ្សិត**
 - ដុតដើម្បីសំលាប់សត្រូវរបស់ផ្សិត
 - តម្រឹមសរសៃចម្រើងដែលលូតវែងជាងគេ
 - បង្កើតជាតិប៉ូតាស្យូម(ដំណាំផ្សិតត្រូវការជាតិប៉ូតាស្យូមដើម្បីការលូតលាស់និងទម្ងន់របស់វា) របស់ផ្សិត។

រូបលេខ៨: សារៈប្រយោជន៍ការដុតរងផ្សិត

៥.៩. ការគ្របរងផ្សិតចម្រើង

- ដាក់បង្គង់ឬ គំរបថែបធ្វើពីចម្រើងវែង ឬស្លឹកដូងងាប់
- បន្ទាប់ពីដុត និងស្រោចទឹកលើរងឱ្យបានត្រឹមត្រូវហើយត្រូវរៀបចំគ្របរងដោយកៅស៊ូផ្លាស្ទិកសក្តានុពលដើម្បីក្នុងរងផ្សិតមានកំដៅ ។ ឯផ្នែកខាងលើនៃផ្លាស្ទិកសត្រូវគ្របដោយថែបចម្រើងដើម្បីការពារកំដៅថ្ងៃ ។ នៅខាងក្រោមថែប គឺផ្លាស្ទិកស

រូបលេខ៩: សកម្មភាពការគ្របរងផ្សិតក្រោយដុត

ក្រោយពីគ្របរងផ្សិតបានរយៈពេល៤ថ្ងៃ យើងត្រូវពិនិត្យមើលសំណើមក្នុងរង បើសិនជាស្លូតត្រូវតែស្រោចឲ្យសើមជោគរង។ ហើយដល់ថ្ងៃទី៧ឬ៨ផ្សិតចាប់ផ្តើមដុះចេញសរសៃពីងពាង ខណៈពេលនោះយើងត្រូវតែស្រោចទឹកផ្តាច់សរសៃពីងពាងឲ្យអស់ បន្ទាប់មកគ្របរងផ្សិតជាមួយគំរូបថែបធ្វើពីចំប៉ើងវែងវិញ រហូតដល់ថ្ងៃទី១២នឹងឃើញគ្រាប់ផ្សិតដុះពាស់ពេញផ្ទៃរងផ្សិត។

រូបលេខ១០: ការដុះលូតលាស់របស់ផ្សិតចំប៉ើង

❖ ការគ្របរងផ្សិត គឺជាកត្តាមួយសំខាន់

រាល់រងផ្សិតទាំងឡាយត្រូវគ្របដោយយកចិត្តទុកដាក់ដើម្បីសំរេចបាន៖

- កំដៅពី ៣៨ ទៅ ៤០ អង្សាសេ រយៈពេល៣ថ្ងៃ ក្រោយពេលគ្របរួច
- កំដៅពី ៣៥ ទៅ ៣៨ អង្សាសេ នៅពេលផ្សិតលូតលាស់សរសៃពីងពាងផ្សិត
- កំដៅពី ៣៣ ទៅ ៣៥ អង្សាសេ ក្នុងដំណាក់កាលលូតលាស់ផ្តាផ្សិត
- កំដៅពី ៣៣ អង្សាសេ ក្នុងដំណាក់កាលការដុះរហូតដល់ល្មមបេះសំណើមសមស្របនៅក្នុងរងផ្សិត ។

៦. ការប្រមូលផលផ្សិតចំប៉ើង

៦.១. ពិនិត្យទ្រង់ទ្រាយរបស់ផ្សិតចំប៉ើង

- ផ្សិតចំប៉ើងជាប្រភេទដំណាំលូតលាស់រយៈពេលខ្លី មានការលូតលាស់បែបបាក់តេរី

ដូច្នេះការប្រមូលផលក៏ត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការបេះប្រមូលផល ។

- ផ្សិតដែលអាចបេះបាន មានសណ្ឋានទ្រង់ទ្រាយដូចខាងក្រោមនេះ

រូបលេខ១១: សណ្ឋានទ្រង់ទ្រាយការដុះលូតលាស់របស់ផ្សិតចំបើង

៦.២. របៀបបេះផ្សិតចំបើង

- បើសិនជាទោលយើងចាប់មូលទៅមុខទៅក្រោយ ហើយមូលទៅមុខក្រោយម្តងទៀត ឱ្យដាច់ ប៉ុន្តែធ្វើយ៉ាងណាកុំឱ្យប៉ះពាល់ដល់ផ្សិតដីទេទៀតដែលមិនទាន់ត្រូវបេះ ។
- បើផ្សិតដុះភាគច្រើន ត្រូវយកកូនកាំបិតមកចូកទាំងអស់
- បើផ្សិតភាគតិចទេ យើងពុំគួរបេះឡើយពីព្រោះធ្វើឱ្យផ្សិតកែវរគ្នានោះរបូស ឬ នឹងអាច រលួយបាន ។
- បើភាគច្រើននៃផ្សិតធំល្មមបេះ យើងត្រូវបេះទាំងអស់ ថ្វីបើមានភាគខ្លះនៅតូចៗ ក៏ដោយបើយើងទុកក៏រលួយអស់ដែរ ។
- ចាប់ពី ៣-៥ថ្ងៃក្រោយពីបេះផលលើកទី១ ផ្សិតក៏ចាប់ផ្តើមឱ្យផលជាលើកទី២ ទិន្នផលនេះ ក៏ប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងលើកទី១ដែរ។
- ពេលបើកគំរបេះម្តងៗ ត្រូវរក្សាកុំឱ្យមានការប៉ះពាល់ដល់កំដៅ សំណើម និងពន្លឺ ។

រូបលេខ១២: ការប្រមូលផលផ្សិតចំបើង